

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123425620
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Andreánska
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2024:6123425620.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou Mgr. Magdalénou Andreánskou v spore žalobcu Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Žilina, Tolstého 1201/20, IČO: 50 496 166, zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Žilina, Tolstého 1201/20, IČO: 36 864 455, proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 376,03 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 376,03 € s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 376,03 € od 3. 8. 2023 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi sa voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 25. 10. 2023, sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 376,03 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 3. 8. 2023 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že dňa 9. 5. 2023 došlo v Ružomberku k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. E. X/XX, XXX XX F.. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. Poškodená nechala poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 672/2023 zo dňa 7. 6. 2023, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenej náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 7. 6. 2023 do 23. 6. 2023 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohla poškodená s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemala poškodená k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre ňu nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenej faktúru č. 8272023 splatnú dňa 8. 7. 2023 na sumu 829,07 € s DPH za 17 dní, t. j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovanej. Poškodená odplatne postúpila svoju budúcu pohľadávku voči žalovanej titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodenej na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenej vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 3. 7. 2023 vznikla voči žalovanej pohľadávka vo výške 829,07 € s DPH, ktorej postúpenie poškodená oznámila žalovanej. Žalobca vyzval žalovanú na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodenu. Žalovaná dňa 20. 7. 2023 poskytla žalobcovi poistné plnenie vo výške 453,04 €. Žalovaná postupovala v rozpore so

svojimi zákonnými povinnosťami a poisťné plnenie krátila nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaná neposkytla žalobcovi poisťné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodenou po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poisťencom žalovanej, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poisťným plnením zo strany žalovanej. Žalovaná sa dostala do omeškania s poskytnutím poisťného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bola povinná poskytnúť žalobcovi najneskôr do 2. 8. 2023 podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaná skončila šetrenie poisťnej udalosti dňa 18. 7. 2023 podľa oznámenia o poisťnom plnení, preto sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej na zaplatenie istiny vo výške 376,03 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 3. 8. 2023 do zaplatenia v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanej tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaná, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018). Poškodená sa dostala do situácie, keď bola nútená si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poisťnej udalosti zavinennej poisťencom žalovanej, a teda tento stav nebol výsledkom jej dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodenej spočívala v tom, že poškodená vynaložila náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bola poškodená donútená práve vzniknutou poisťnou udalosťou, ktorú nespôsobilá a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodený stav, keď nemohla z titulu poisťnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodenej nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jej poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poisťnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poisťnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodená si prenajala porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12. 12. 2018, sp. zn. 13Cob/116/2018). K uplatneným úrokom z meškania poukázal na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14.10. 2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. 11. 2018, sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 7. 11. 2023 platobný rozkaz sp. zn. 27Up/1706/2023, proti ktorému podala žalovaná včas odpor s vecným odôvodnením.

3. Žalovaná v odpore doručenom súdu dňa 24. 11. 2023 uviedla, že neuznáva nárok žalobcu v celom rozsahu. Dňa 9. 5. 2023 vznikla škodová udalosť – poškodenie motorového vozidla TOYOTA Corolla s EČV: F., ktorého vlastníčkou a držiteľkou bola v čase škodovej udalosti pani A. B., ktorá bola právnym predchodcom žalobcu. A. B. nechala poškodené vozidlo opraviť v spoločnosti AT a.s. Žilina, IČO: 36 386 766. Dňa 7. 6. 2023 A. B. uzatvorila so žalobcom zmluvu o nájme č. 672/2023, na základe ktorej užívala náhradné vozidlo. Nájom náhradného vozidla bol dohodnutý na dobu určitú od 7. 6. 2023 do 23. 6. 2023. Nájom náhradného vozidla bol ukončený dňa 23. 6. 2023. Denná sadzba za nájom náhradného vozidla bola dohodnutá vo výške 37 € s DPH. Dňa 12. 7. 2023 A. B., prostredníctvom žalobcu, uplatnila u žalovanej nárok na poistné plnenie vo výške 829,07 € (690,89 € bez DPH) zodpovedajúce nákladom na nájom náhradného vozidla po dobu 17 dní (17 dní x 39,17 € bez DPH) a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Žalovaná dňa 18. 7. 2023 ukončila prešetrovanie potrebné na zistenie existencie a rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie a poskytla právnemu predchodcovi žalobcu na účet žalobcu poistné plnenie vo výške 453,04 €, zodpovedajúce nákladom na nájom náhradného vozidla po dobu 9 dní. Žalobca predložil žalovanej faktúru č. 8272023 zo dňa 3. 7. 2023, vystavenú žalobcom, v ktorej vyúčtoval právnemu predchodcovi žalobcu nájom náhradného vozidla v dňoch od 7. 6. 2023 do 23. 6. 2023 sumu 829,07 € s DPH. Otázka, či náklady na nájom náhradného vozidla boli nutné a účelné, závisí vždy na posúdení konkrétnych okolností prípadu. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. 6. 2016, sp. zn. 3 MCdo 3/2015. Výška náhrady škody a tomu zodpovedajúce poistné plnenie nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou, ale výškou čiastky účelne vynaloženej. Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady čiastky vyššej než je obvykle potrebná leží na žalujúcej strane a nie na žalovanej strane. V tejto súvislosti poukázala žalovaná na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 30. 3. 2010, sp. zn. 25 Cdo 3911/2007. Dĺžka nutnej doby sa automaticky nerovná dobe do poskytnutia poskytnutého plnenia. Vzhľadom na konkrétne skutkové okolnosti (napr. stav vozidla, rozsah opravy, existencia tzv. totálnej škody) sa posudzuje akú dlhú dobu bolo obstaranie náhradného vozidla nutné a účelné, so zreteľom na postup obvyklý pri riešení následkov obdobných nehôd. K uvedenému poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 28. 2. 2013, sp. zn. 25 Cdo 232/2012. Žalovaná predložila súdu faktúru opravcu č. 23014006 zo dňa 22. 6. 2023 a kalkuláciu nákladov na opravu vozidla, z ktorých vyplýva, že oprava poškodeného vozidla trvala len 5 dní, žalovaná priznala 9 dní. V danom prípade možno považovať za nutnú a účelnú dĺžku opravy poškodeného vozidla v rozsahu najviac 9 dní. Poškodený subjekt rozhoduje o tom, u koho je vozidlo opravené a od koho si prenajme náhradné vozidlo. Žalovaná je oprávnená namietat' nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na opravu vozidla, resp. nájom náhradného vozidla. Je oprávnená namietat' absenciu príčinnej súvislosti medzi škodou (nákladmi na nájom náhradného vozidla) a škodovou udalosťou. Pokiaľ oprava poškodeného vozidla v rozsahu 8 dní nie je nutná a účelná, ani vynaložené náklady na nájom náhradného vozidla zodpovedajúce 8 dňom nemožno považovať za nutné a účelné. Vozidlo právneho predchodcu žalobcu bolo plne spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke. Daná skutočnosť nemôže byť na ťarchu škodcu (poisteného u žalovanej). Žalovaná poukázala aj na tú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu pristavil poškodené vozidlo do servisu dňa 7. 6. 2023, čo vyplývalo z dotazníku pre poškodeného v bodoch 5. a 6., pričom išlo o dohodu so servisom. Servis vykonal prvotnú obhliadku až dňa 13. 6. 2023, pričom prestoj servisu bol 6 dní, čo preukazoval detail obhliadky zo dňa 13. 6. 2023. Ani táto skutočnosť nemôže byť na ťarchu škodcu. Hoci oprava poškodeného vozidla je objektívnou relevantnou skutočnosťou, ktorá zakladá nutnosť prenájmu náhradného vozidla poškodeným, významné sú z hľadiska posudzovania odkázanosti poškodeného na použitie náhradného vozidla aj konkrétne okolnosti, za ktorých sa oprava vykonávala. Nutnosť vynaloženia nákladov na prenájom náhradného vozidla je obmedzená na dobu nevyhnutnej potreby vykonania opravy, resp. na dobu úkonov potrebných na likvidáciu škodovej udalosti. V prípade, ak je poškodené vozidlo prevádzky schopné, nie je dôvod, aby nebolo používané v čase, keď sa oprava reálne nevykonáva. V danom prípade nemôže byť na ťarchu škodcu, aby zodpovedal aj za škodu v čase, kedy poškodený inak prevádzky spôsobilé vozidlo neužíva lebo čaká na dodanie náhradného dielu do servisu. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. 4. 2020, sp. zn. 8Co/131/2019. Medzi škodou a škodovou udalosťou musí existovať príčinná súvislosť. V danom prípade táto absentovala, nakoľko škoda (náklady na prenájom náhradného vozidla) žalobcovi vznikla v dôsledku skutočností, ktoré nastali náhodne a nezávisle od škodovej udalosti. Riziko, že k týmto skutočnostiam v súvislosti

s odstraňovaním poškodenia vozidla dôjde, znáša žalobca (právny predchodca žalobcu), ktorý nesie zodpovednosť za výber autoservisu. Žalobca (právny predchodca žalobcu) nebol odkázaný na použitie náhradného vozidla, preto, že jeho poškodené vozidlo nebolo spôsobilé na užívanie a ani preto, že bola vykonávaná oprava, ale preto, že sa odložila jeho oprava pokiaľ nebude dodaný náhradný diel. Žalovaná neposkytla žalobcovi (právne predchodcovi žalobcu) poistné plnenie zodpovedajúce ďalším 8 dňom nájmu náhradného vozidla, nakoľko nešlo o nutne a účelne vynaložené náklady, pričom absentuje príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a škodou. Ani čakanie na doručenie krycieho listu nemôže byť na jej ťarchu, pretože je na vôli poškodeného, či škodu uhradí z vlastných zdrojov alebo počká do úhrady poisťovňou, čo potom ale neodôvodňuje účelnosť trvania nájmu náhradného vozidla. Žalovaná po doručení faktúry musela vykonať šetrenie za účelom zistenia nároku podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP a aj plniť v lehote podľa § 11 zákona o PZP. K uvedenej skutočnosti poukázala na právny názor Krajského súdu v Žiline v rozhodnutí zo dňa 22. 3. 2023 pod sp. zn. 7Co/187/2022. K primeranosti a účelnosti nákladov na prenájom náhradného vozidla žalovaná poukázala, že samotný rozsah náhrady škody je v Občianskom zákonníku v platnom znení upravený tak, že neexistuje žiadny zákonný predpoklad na zvýhodnenie poškodeného alebo škodcu. Samotný rozsah náhrady škody je závislý na objektívnych skutočnostiach a preto rozsah náhrady škody nemôže byť ovplyvnený subjektívnymi okolnosťami. Výber náhradného motorového vozidla ako i cenu, za ktorú si prenajme takéto vozidlo poškodený, keďže ide o subjektívnu vôľu osoby, ktorá si vozidlo zapožičia, žiadnym spôsobom nemôže škodcu ovplyvniť. Preto je o to viac potrebné skúmať, či náhradné motorové vozidlo bolo zapožičané účelne, čo do dôvodu zapožičania, tak do výšky nájomného a doby nájmu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. 6. 2016, sp. zn. 3MCdo/3/2015 a Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/99/2018. Vzhľadom na konštantnú judikatúru žalovaná mala za to, že výšku náhrady škody spočívajúcej v prenájme náhradného vozidla je potrebné stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou, resp. dohodnutou v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Dôkazné bremeno o okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, než je obvykle potrebná k prenájmu porovnateľného motorového vozidla zaťažuje žalobcu. Žalovaná tiež poukázala na nález Ústavného súdu Českej republiky, v ktorom je uvedené, že systém povinného zmluvného poistenia má slúžiť na spravodlivé odškodnenie (materiálne aj nemateriálne) osôb poškodených pri dopravných nehodách, aby boli v zákonom rozsahu uspokojené ich nároky prostredníctvom poskytovateľov škodcov (vinníkov dopravných nehôd). Naopak systém povinného zmluvného poistenia nemá byť akousi „dojnou kravou“ s cieľom, aby sa na ňom určité podnikateľské subjekty obohacovali na úkor poisťovní, ale aj samotných poškodených. Citovaný záver je podľa názoru žalovanej aplikovateľný aj na predmetný spor, keďže konanie žalobcu možno hodnotiť minimálne ako snahu zneužiť systém povinného zmluvného poistenia s cieľom neoprávnené sa obohatiť na úkor žalovanej, ak už nie priamo ako snahu parazitovať na systéme povinného zmluvného poistenia. K uplatneným úrokom z omeškania vo výške 9,28 % ročne od 3. 8. 2023 do zaplatenia žalovaná uviedla, že dňa 12. 7. 2023 si žalobca (právny predchodca žalobcu) uplatnil u žalovanej poistné plnenie – nájom za náhradné vozidlo vo výške 829,07 €. Listom zo dňa 19. 7. 2023 žalovaná oznámila žalobcovi (právne predchodcovi žalobcu), že dňa 18. 7. 2023 ukončila šetrenie poistnej udalosti a poskytla na účet žalobcu poistné plnenie vo výške 453,04 €. Žalovaná bez zbytočného dokladu začala prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia žalobcu (právneho predchodcu žalobcu) o škodovej udalosti oznámila žalobcovi výšku poistného plnenia v zmysle § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. Žalovaná v zákonnej lehote splnila povinnosti vyplývajúce z prvej aliney § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. a preto sa nemohla dostať do omeškania. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/145/2017, 1Cdo/212/2017, 7Cdo/109/2018. Žalovaná tiež poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky v uznesení, č. k. I. ÚS 567/2020-21, ktorý rozhodoval o ústavnej sťažnosti sťažovateľa, ktorému všeobecné súdy zamietli žalobu proti poisťovateľovi v časti úrokov z omeškania. Vzhľadom na uvedené žalovaná navrhla zamietnuť žalobu ako neodôvodnenú v celom rozsahu a priznať jej náhradu trov konania.

4. Žalobca vo vyjadrení ku podanému odporu navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie vecí podľa Civilného sporového poriadku. Podľa § 19 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody. Výber miestne príslušného súdu je daný len žalobcovi. Pre prípad § 19 písm. b) CSP je dôležité miesto udalosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody. Civilný sporový poriadok hovorí iba o nároku na náhradu škody, pričom je

irelevantné, z akého titulu táto škoda má vzniknúť, pričom navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa § 19 písm. b) CSP, teda na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Pokračovanie v konaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš navrhol aj s poukazom na § 39 ods. 2 CSP, podľa ktorého na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. Vzhľadom na miesto vzniku poisťnej udalosti, je pre zisťovanie pomerov v danom mieste nepochybne vhodnejšie i hospodárnejšie, aby konanie prebiehalo na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Žalovaná má v uvedenom mieste pobočku, čo prispieva k zachovaniu jej procesných práv v konaní. K navrhovanej miestnej príslušnosti poukázal na Uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. 12. 2018, sp. zn. 11NcC/23/2018 a zo dňa 27. 2. 2018, sp. zn. 2Ncb/3/2018. K odporu uviedol, že je nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovanej uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaná opakovane uplatňuje rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch vedených na rovnakom alebo obdobnom skutkovom základe. Predmetné prostriedky procesnej obrany však možno považovať za neúčinné alebo nedôvodné, čo vedie k záveru o danosti a preukázanosti žalobcom uplatneného nároku, o čom svedčia súdne rozhodnutia okresných i krajských súdov v stovkách skutkovo rovnakých alebo obdobných sporov iniciovaných proti žalovanej a ďalším poisťovňam. Žalovaná v podanom odpore uplatnený nárok žalobcu popiera z dôvodu neprimeranej doby trvania nájmu náhradného vozidla s poukazom na neprimerane dlhú opravu poškodeného vozidla. Za účelnú a nevyhnutnú žalovaná považuje dobu opravy v rozsahu najviac 9 kalendárnych dní, ktorú považuje za adekvátnu k rozsahu poškodenia a zodpovedajúcim úkonom opravy. Okrem toho opiera svoju procesnú obranu aj o skutočnosť, že faktúra za opravu bola zo strany autoservisu vystavená už dňa 22. 6. 2023. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovanej nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Je nepochybné, že nájom motorového vozidla vznikol v príčinnej súvislosti so škodou, ktorá bola spôsobená poisťovňou žalovanej. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodené z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poškodená prišla o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovanej. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovanej o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (k uvedenému poukazujeme na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Žalovaná vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bola poškodená v dôsledku ním nezavineného konania vylúčená z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poisťného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje neoprávnené a svojvoľné konanie žalovanej a takýto postup nemožno akceptovať. Žalovaná v rámci svojej procesnej obrany rozporuje dĺžku trvania opravy v rozsahu 17 dní, pričom poukazuje na to, že podľa faktúry za opravu a kalkulácie opravcu mala údajne samotná oprava trvať len 5 dní, ako aj na to, že v danom prípade sa jednalo len o jednoduché lakýrnické práce poškodených dielov. Okrem toho žalovaná namieta vykonanie obhliadky servisom až dňa 13. 6. 2023. Postup, akým žalovaná (poisťovňa) priznáva náhradu nákladov za nájom náhradných vozidiel po dobu kedy sa vozidlo poškodeného nachádza v servise za účelom jeho opravy nie je správny, nakoľko neprihliada na celkovú potrebnú dĺžku doby opravy vozidla ale iba na jednotlivé časové úseky. Žalovaná vôbec nezohľadňuje reálnu dobu, počas ktorej oprava poškodeného motorového vozidla trvala s prihliadnutím na konkrétne okolnosti, ale vychádza len z ním určenej kalkulácie. Žalovaná si svojvoľne určila dobu trvania nájmu, keďže poškodená nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť začiatok, priebeh a celkovú dobu trvania opravy poškodeného vozidla. Nemôže sa preto jednať o okolnosť, ktorá by vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Je potrebné si uvedomiť, že postup prác v servise ako aj celková dĺžka opravy sa odvíja od mnohých faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, doba dodania náhradných dielov, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. Samotná poškodená v danom prípade nemohla nijako ovplyvniť skutočnosť kedy bola vykonaná obhliadka v servise a rovnako ani priebeh alebo rýchlosť vykonania opravy. Práve naopak, uvedené okolnosti nemožno pričítať na úkor poškodeného a vyžadovať, aby sama znášala náklady za obdobie, kedy bola nedobrovoľne obmedzená v užívaní svojho vozidla a prenájom náhradného vozidla bol pre ňu na

účely jej bežného fungovania nevyhnutný. V zákazkovom liste zo dňa 7. 6. 2023 bol ako predbežný termín ukončenia stanovený deň 19. 6. 2023. Žalobca v konaní objektívne preukázal, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise za účelom jeho opravy, pričom je potrebné zohľadniť fakt, že to bola práve poškodená, ktorej bol tento stav vnútený bez jeho zavinenia a ocitla sa tak v situácii, kedy nemohla využívať svoje motorové vozidlo. Poškodená si riadne splnila všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou, a to ako vo vzťahu k žalovanej, tak aj voči autoservisu. O tom, že z jeho strany nešlo o nijaké špekulatívne konanie svedčí aj skutočnosť, že poškodená nechala svoje vozidlo opraviť v autoservise AT a.s., ktorý je obchodným partnerom žalovanej a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Vzhľadom k tomu poškodená v dobrej viere očakávala, že jej motorové vozidlo bude opravené riadne, spoľahlivo a rýchlo. Pokiaľ žalovaná nesúhlasí so zvoleným postupom pri oprave či konečnej dĺžke opravy, neprimeranosť jej trvania alebo údajná nečinnosť autoservisu mali byť z jeho strany namietané priamo voči autoservisu a nie následne v rámci nároku poškodenej. V tejto súvislosti poukázal na závery konštatované v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn.: 14Cob/55/2019 a obdobne v rozhodnutí zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018, v zmysle ktorého „dobu opravy poškodeného motorového vozidla bolo zrejme, že poškodený nemal možnosť ovplyvniť, preto ani v tomto smere doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla z titulu vzniknutej poisťnej udalosti ako škodovej udalosti.“ Žalovaná spolu s odporom predložila okrem iného faktúru vystavenú autoservisom AT a.s. zo dňa 22. 6. 2023. Z predloženej faktúry za opravu vozidla síce vyplýva dátum dodania tovaru alebo služby dňa 22. 6. 2023, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovanou. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poisťnej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovanej. Čo sa týka ukončenia opravy a vydania opraveného vozidla poškodenej, až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodenej, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodená ešte nemá okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo. Poškodená si mohla svoje opravované vozidlo vyzdvihnúť až po doručení krycieho listu zo strany žalovanej, resp. po úhrade poisťného plnenia žalovanou, v závislosti od toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr. Predmetný krycí list slúži ako náhrada za úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla. Vzhľadom k tomu až po vystavení a doručení krycieho listu dňa 23. 6. 2023 mal autoservis istotu, že mu bude poskytnutá úhrada za opravu od žalovanej, a preto okamžite v tento deň bol poškodená informovaná o možnosti prevzatia opraveného vozidla, a toto si aj v uvedený deň vyzdvihol. V prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poisťných udalostí autoservis nevydá poškodenému opravené motorové vozidlo, a to až do momentu zaplatenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poisťného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Až následne dochádza k vydaniu opraveného motorového vozidla poškodenému. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval finančnými prostriedkami na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania. Jedná sa o štandardný postup a bežnú obchodnú prax autoservisov pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch náhrady nákladov za opravu z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ohľadom otázky účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla do doručenia krycieho listu poisťovňou nemožno hovoriť o ustálenej rozhodovacej praxi. Vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla poukázal na názor Ústavného súdu Slovenskej republiky s názorom odvolacieho súdu vyslovený v jeho náleze zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodenej na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd Slovenskej republiky definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodenej, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným

nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. V danej veci je preto relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 7. 6. 2023 do 23. 6. 2023, t. j. 17 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z predložených dôkazov, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodenú nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinila a nemohla predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bola oprávnená a nútená použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovanej. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodená mohla používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bola poškodená vylúčená z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodená si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičala náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody. Nepriaznivost' stavu, do ktorého sa poškodená dostala z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovanej, nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu vozidiel. Takýmto prístupom by bola poškodená neprimerane a aj nedôvodne zaťažovaná, keďže už stav poškodenia jej vozidla dopravnou nehodou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodenú. Žalovaná v podanom odpore poukázala okrem iného na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 14.02.2018, sp. zn. IV. ÚS 2043/17, podľa záverov ktorých považuje obchodný model žalobcu a jeho podnikateľskú činnosť za parazitovanie na systéme povinného zmluvného poistenia, ktoré je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Takéto argumenty sú účelové a špekulatívne. Žalobca odmieta, že by akýmkoľvek spôsobom parazitoval na povinnom zmluvnom poistení. Žalobca je podnikateľským subjektom, ktorý svojim klientom ponúka komplexné služby, podniká v súlade so zákonnými ustanoveniami a tiež pomáha poškodeným zmierniť stav, ktorý im bol vnútený dopravnou nehodou. K uplatnenému nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukázal na judikatúru označenú v jeho návrhu na vydanie platobného rozkazu a na prijaté rozhodnutia Ústavného súdu SR sa aj Najvyšší súd SR odklonil od doterajšej rozhodovacej praxe (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/27/2021 zo dňa 23.02.2022 alebo Uznesenie sp. zn. 1Cdo/225/2021 zo dňa 27.04.2022). Žalobca nesporne vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z.

5. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 24. 1. 2024 uviedla, že vo veci je miestne príslušný Mestský súd Bratislava III. Podľa § 36 ods. 1 Civilného sporového poriadku, konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný. Podľa § 36 ods. 2 Civilného sporového poriadku, „Príslušnosť sa určuje podľa okolnosti v čase začatia konania; takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania“. Podľa § 13 Civilného sporového poriadku „Na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak“. Podľa § 19 písm. b) Civilného sporového poriadku „Popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody“. Podľa § 41 Civilného sporového poriadku „Súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla upravuje zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 381/2001 Z. z."). Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. „Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody (...)“. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381 / 2001 Z. z. náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému . Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 381 /2001 Z. z. na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila". V texte ustanovení § 15 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z. z. síce zákonodarca použil slovné spojenie "nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi", resp. slovné spojenie „nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi", žalovaná však vyjadrila názor, že ide o nepresnú (zavádzajúcu) dikciu. Výraz "náhradu škody" je potrebné chápať práve v súvislosti s uplatnenými a preukázanými nárokmi poškodeného na náhradu škody, ktoré je poisťovateľ povinný za poisteného škodcu nahradit', a nie ako priamy nárok poškodeného na náhradu škody proti poisťovateľovi. Poisťovateľ nie je škodcom a nezodpovedá za škodu spôsobenú škodcom, preto ani (priamy) nárok poškodeného proti poisťovateľovi nie je nárokom na náhradu škody. Právnym

dôsledkom vzniku poistnej udalosti, ktorou je spôsobená škoda, nie je zodpovednosť poisťovateľa za takú škodu, ale povinnosť poisťovateľa poskytnúť poškodenému poistné plnenie za účelom náhrady škody, ku ktorej došlo v dôsledku poistnej udalosti. Uvedenému tvrdeniu žalovanej zodpovedá aj znenie iných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381 /2001 Z. z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie (...). Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381 /2001 Z. z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie (...). Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. „Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie (...). V tejto súvislosti žalovaná poukázala na odôvodnenie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zo dňa 21. 11. 2013, sp. zn. 7 Cdo 63/2013. Hoci Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore aplikoval ustanovenia vyhlášky č. 423/1991 Zb., ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vyjadril sa okrem iného aj k povahe nároku poškodeného proti poisťovateľovi škodcu zodpovedného za škodu. Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky „Vzťah poškodeného a poisťovne nie je vzťahom zodpovednosti za škodu, pretože zodpovednostný vzťah vzniká len medzi poškodeným a tým, kto mu spôsobil škodu (poisťovňa ním nie je). Poisťovňa nie je zodpovedná za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je však povinná plniť za (zodpovedného) poisteného, ktorý u nej uplatnil právo vyplývajúce mu z poistného vzťahu (aby poisťovňa v prípade poistnej udalosti plnila poškodenému). Len v prípade, že osobitné predpisy ustanovujú "inak", vznikne poškodenému právo, aby mu poisťovňa plnila; ani vtedy sa ale poškodený nestáva účastníkom právneho vzťahu z poistenia a nemá ani priamy nárok na náhradu škody voči poisťovni - medzi poškodeným a poisťovňou tu vzniká osobitný právny vzťah, v rámci ktorého má poškodený voči poisťovni špecifický právny nárok na osobitné plnenie. Oba vzťahy treba odlišovať“. Žalovaná preto zastáva názor, že na uvedenom (citovanom) právnom názore Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k povahe nároku poškodeného proti poisťovateľovi škodcu zodpovedného za škodu možno zotrvať aj v čase platnosti a účinnosti zákona č. 381/2001 Z.z.. Pre porovnanie žalovaná uviedla znenie ustanovenia § 9 ods. 1 (českého) zákona č. 168/1999 Sb. o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla) „Poškozený má právo uplatnit svůj nárok na plnění podle § 6 u příslušného pojistitele nebo u Kanceláře, jedná-li se o nárok na plnění z garančního fondu podle § 24 uplatnění nároku je povinen předložit společný záznam o dopravní nehodě, jedná-li se o dopravní nehodu nepodléhající oznámení Policii České republiky podle zákona upravujícího provoz na pozemních komunikacích.“ K priamemu nároku poškodeného proti poisťovateľovi zodpovednosti škodcu je judikatúra Najvyššieho súdu Českej republiky ustálená na závere, že je treba rozlišovať medzi právom poškodeného na náhradu vzniknutej škody proti škodcovi a špecifickým právom poškodeného na výplatu plnenia za poisteného škodcu. Právo poškodeného na plnenie voči poisťovateľovi zodpovednosti škodcu je originárnym právom založeným osobitnými právnymi predpismi, ktoré - hoci je odvodené od právneho vzťahu medzi poisťovateľom a poisteným škodcom - nemá povahu nároku na náhradu škody. Poisťovateľ sa nestáva osobou zodpovednou za škodu namiesto škodcu a plnenie poisťovateľa poskytnuté poškodenému nie je plnením z titulu jeho zodpovednosti za škodu ale poistným plnením, lebo osobou zodpovednou za škodu spôsobenú poškodenému je poistený (pozri napr. rozsudok z 12. decembra 2007, sp. zn. 25 Cdo 113/2006, rozsudok z 28. novembra 2012, sp. zn. 32 Cdo 4765/2010, uznesenie z 29. septembra 2015, sp. zn. 25 Cdo 3629/2015, uznesenie z 13. júla 2016, sp. zn. 25 Cdo 1119/2016. Žalovaná preto uviedla, že v spore o nároku poškodeného proti poisťovateľovi na plnenie podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. nie je popri všeobecnom súde žalovaného na konanie miestne príslušný aj súd daný na výber podľa § 19 písm. b) Civilného sporového poriadku. Na podporu svojej argumentácie žalovaná poukázala na rozhodnutie publikované pod č. 81/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (uznesenie Mestského súdu v Prahe z 24. apríla 2009, sp. zn. 21 Co 139/2009, ktorého právna veta znie : „ K řízení o nároku poškozeného proti pojistiteli na plnění podle § 68 § 9 zákona č. 168/1999 Sb. ve znění pozdějších předpisů není vedle obecného soudu žalovaného příslušný také soud na výběr daný podle § 87 odst. 1 písm. b) o. s. r. Na základě uvedeného žalovaná namietla nedostatok miestnej príslušnosti Okresného súdu Liptovský Mikuláš, nakoľko všeobecným súdom žalovanej je Okresný súd Bratislava III a navrhla, aby Okresný súd Liptovský Mikuláš postúpil spor Mestskému súdu Bratislava III ako miestne príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomil o tom žalobcu a žalovanú. Ďalej žalovaná namietla aktívnu legitímáciu žalobcu v prejednávanej veci. Žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, keď z uvádzaného skutkového stavu a predložených dôkazov vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre a preto bol subjektom, ktorý bol dlžníkom žalobcu, preto nemohol so žalobcom platne uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, nakoľko

uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla. K úhrade faktúry nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu žalovaného v žalobcom predloženej zmluve o postúpení pohľadávky, keď z predloženej zmluvy vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najprv smeroval k cesovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanej pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálné žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie a preto žalovaný mal za takýto úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. Žalovaná tiež namietla, že nájom náhradného vozidla v rozsahu 8 dní nie je nutný a účelný. V prípade náhradného vozidla sa vzhľadom na konkrétne skutkové okolnosti posudzuje akú dlhú dobu bolo obstaranie náhradného vozidla nutné a účelné, so zreteľom na postup obvyklý pri riešení následkov obdobných nehôd (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 28. februára 2013, sp. zn. 25 Cdo 232/2012). Práve poškodený subjekt (nie žalovaná) rozhoduje o tom, u koho je vozidlo opravené a od koho si prenajme náhradné vozidlo. Žalovaná je oprávnená namietat absenciu príčinnej súvislosti medzi škodou a škodovou udalosťou a je oprávnená namietat nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla. Žalovaná nie je povinná plniť neúčelné náklady na nájom náhradného vozidla. Pokiaľ oprava poškodeného vozidla v rozsahu 8 dní nie je nutná a účelná, ani vynaložené náklady na nájom náhradného vozidla zodpovedajúce 8 dňom nemožno považovať za nutné a účelné. Oprava poškodeného vozidla trvala len 5 dní. Žalovaná poskytla poistné plnenie zodpovedajúce 9 dňom nájmu (t. j. s výraznou časovou rezervou). Právny predchodca žalobcu bol v zmluvnom vzťahu s opravcom, ktorý vykonal opravu poškodeného vozidla. Pokiaľ opravca zbytočne predĺžil dobu opravy (napr. opätovné dodanie a vrátenie toho istého náhradného dielu) a v dôsledku uvedenej skutočnosti musel právny predchodca žalobcu vynaložiť vyššie náklady na náhradné vozidlo, náhradu škody si môže právny predchodca žalobcu uplatňovať u opravcu. Daná skutočnosť však nemôže byť na ťarchu škodcu (poisteného u žalovanej). Tu totiž absentuje príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a deklarovanou škodou. Žaloba je nedôvodná a navrhla, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %.

6. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti žalovanej, ktorej bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené. Žalovaná svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnila podaním, doručeným súdu dňa 27. 2. 2023. Súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti. Súčasne uviedla, že sa pridrižiava svojich doterajších písomných podaní, nemá návrhy na doplnenie dokazovania a navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania.

7. Advokát žalobcu na pojednávaní v celom rozsahu zotrval na podanej žalobe. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenej. Práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla bola riadne preukázaná, súvisí riadne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poisťovcom žalovanej a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poistnej udalosti prešla na poisťovňu. Žalobca vykonal všetky dôkazy potrebné na preukázanie svojho žalobou uplatneného nároku.

8. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

9. Dňa 7. 6. 2023 uzatvoril prenajímateľ Náhradné vozidlo, s.r.o. a nájomca A. B. zmluvu o nájme č. 672/2023 zo dňa 7. 6. 2023, predmetom ktorej bol nájom osobného automobilu značky KIA Ceed, MT, hnedá metalíza, VIN G., EČV: H. XXXXX, na dobu od 7. 6. 2023 do 23. 6. 2023, denné nájomné dohodnuté 55 €, zmluvné nájomné 47 €, poplatok za pristavenie a odobratie vozidla 30 €, cena nájmu vrátane DPH.

10. Z protokolu o prenájme náhradného vozidla zo dňa 30. 6. 2023 vyplýva, že vozidlo KIA Ceed, MT, hnedá metalíza, EČV: H. XXXXX prevzala A. B. dňa 7. 6. 2023 a vrátila 23. 6. 2023.

11. Z Čestného prehlásenia zo dňa 3. 7. 2023 vyplýva, že A. B. čestne prehlásila, že mala od spoločnosti Náhradné vozidlo, s. r. o. IČO: 50 496 166 zapožičané náhradné vozidlo KIA Ceed, MT, EČV: H. XXX I. od 7. 6. 2023 do 23. 6. 2023, t. j. v trvaní 17 dní z dôvodu, že jej motorové vozidlo bolo po poistnej udalosti

č. 9852587201 zo dňa 9. 5. 2023 v autoservise, až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Po dobu opravy jej vozidla nemala k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný.

12. Faktúrou č. 8272023 vyfakturoval dodávateľ Náhradné vozidlo, s.r.o. A. B. nájom za 17 dní v celkovej sume 799,07 € a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30 €, v celkovej čiastke 829,07 €.

13. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 3. 7. 2023 Náhradné vozidlo s.r.o. uzatvorený medzi Náhradným vozidlom s.r.o. a A. B. bola postúpená pohľadávky postupcu A. B. voči poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group v sume 829,07 € s DPH, z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 Zákona č. 381/2001 na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 9. 5. 2023 na vozidle Toyota Corolla, EČV: F.. Podľa článku 4 zmluvy, zmluvné strany dohodli, že postúpenie pohľadávky je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 829,07 € s DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 8272023 vystavenej Náhradným vozidlom ako prenajímateľom, postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla KIA Ceed, MT, EČV: H.. Podľa článku 5 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom Náhradné vozidlo si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

14. Listom zo dňa 3. 7. 2023 oznámila A. B. poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group postúpenie pohľadávky z poisťovej udalosti č. 98525887201 zo dňa 9. 5. 2023 vo výške 829,07 € s DPH na spoločnosť Náhradné vozidlo, s.r.o.

15. Listom z dňa 3. 7. 2023 si žalobca uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovanej.

16. Poisťovňa KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. oznámila spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o. listom zo dňa 19. 7. 2023, že dňa 17. 7. 2023 ukončila šetrenie poisťovej udalosti, na základe ktorého predložila výpočet výšky plnenia. Poistné plnenie v sume 453,04 € bolo poukázané na účet spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o., č. B. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Súčasne vo vyjadrení likvidátora k osobitostiam likvidácie uviedla, že priznaná primeraná náhrada za požičanie náhradného vozidla, t. j. 9 dní, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne.

17. Z výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že dňa 20. 7. 2023 bola prijatá platba vo výške 453,04 € s VS 9534050708.

18. Podľa kalkulácie opravy motorového vozidla značky TOYOTTA CORROLLA EČV: F. zo dňa 12. 6. 2023 celková suma za opravu by mala činiť 1.485,50 €.

19. Žalovaná listom zo dňa 22. 6. 2023 oznámila poškodenej A. B. ukončenie šetrenia poisťovej udalosti dňa 22. 6. 2023 a súčasne predložila list s výpočtom výšky poistného plnenia a oznámenie o poukázaní poistného plnenia vo výške 1.504,75 € na účet spoločnosti AT a.s.

20. Z faktúry č. 23014006, ktorou bola vyúčtovaná oprava motorového vozidla TOYOTTA CORROLLA EČV: F. bolo preukázané, že boli vykonané práce „karosérske a lakýrnické práce v hodnote 939,14 €. Celková suma opravy predstavovala sumu 1.557,61 €.

21. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

22. Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

23. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

24. Podľa § 4 ods. 2 zákona o PZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

25. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

26. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba A. C. J. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Žalovaná namietala miestnu príslušnosť Okresného súdu Liptovský Mikuláš z dôvodu, že spor nespadá pod § 19 písm. b) Civilného sporového poriadku, pretože vzťah poškodeného a poisťovne nie je vzťahom zodpovednosti za škodu.

30. Príslušnosťou v spore žalobcu Náhradné vozidlo, s. r. o. proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. sa zaoberal Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 5Ndob/22/2023 zo dňa 10. 10. 2023, pričom sa primárne riešil kauzálnu príslušnosť prejednávania sporu, avšak zaujal stanovisko aj k samotnému základu sporu. V bode 20 rozhodnutia je uvedené: „Najvyšší súd tiež podotýka, že z obsahu spisu a v ňom vymedzeného základu sporu je zjavné, že ide o náhradu škody založenú obchodnoprávnym záväzkom z poistnej zmluvy medzi podnikateľskými subjektmi, pričom postúpenie pohľadávky na charakter prejednávaneho nároku nemá vplyv“.

31. V prejednávanej veci z obsahu spisového materiálu a v ňom vymedzeného základu sporu je zjavné, že ide o náhradu škody založenú občianskoprávnym záväzkom z poistnej zmluvy uzatvorenej medzi fyzickou osobou a poisťovňou, preto súd aj s prihliadnutím na vyššie uvedený právny názor vyššej súdnej authority, považoval námietku miestnej príslušnosti žalovanej za nedôvodnú, neprihliadol na ňu a vec v zmysle § 42 Civilného sporového poriadku prejednal a rozhodol, nakoľko ide o spor, ktorého základ je náhrada škody, a preto je v danom prípade miestna príslušnosť v zmysle § 19 písm. b) daná na výber. Žalobca v podaní, v ktorom navrhol pokračovať v konaní na upomínacom súde navrhol tiež, aby vec bola postúpená miestne príslušnému súdu Okresný súd Liptovský Mikuláš.

32. Súd podanej žalobe vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal titulom náhrady škody, ktorá vznikla poškodenej A. B. v dôsledku dopravnej nehody. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 9. 5. 2023 došlo v Ružomberku k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle TOYOTTA Corolla, EČV: F., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola A. B. a k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. Medzi stranami sporu taktiež nebolo sporné, že poškodená na základe zmluvy o nájme, uzavretej so žalobcom, užívala v čase od 7. 6. 2023 do 23. 6. 2023, kedy sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v oprave, náhradné motorové vozidlo KIA Ceed, MT EČV: H..

33. Žalovaná rozporovala aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní. Žalovanú pohľadávku žalobca nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú uzavrel s poškodenou A. B.. Súd mal preukázané, že zmluva o nájme náhradného vozidla uzatvorená medzi poškodenou A. B. a žalobcom obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky. Podstatnými náležitosťami nájomnej zmluvy sú dojednania o predmete nájmu a nájomnom, čo zmluva v prejednávanej veci riadne obsahovala. Pohľadávka, ktorá vznikla z tohto zmluvného vzťahu bola platne postúpená na žalobcu písomnou zmluvou o postúpení pohľadávky. Poškodená za účelom opravy vozidla odovzdala motorové vozidlo autorizovanému servisu AT, a.s. Medzi stranami nebolo sporné, že počas trvania opravy poškodeného vozidla si poškodená prenajala motorové vozidlo KIA Ceed, MT, na základe zmluvy o nájme dopravného prostriedku, ktorú uzatvorila poškodená so žalobcom ako prenajímateľom. Po skončení nájmu vystavil žalobca poškodenej faktúru č. 8272023 na sumu 829,07 € za obdobie od 7. 6. 2023 do 23. 6. 2023. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 3. 7. 2023 uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a poškodenou ako postupcom vyplývalo, že ňou bola postúpená pohľadávka vo výške 829,07 € z titulu nároku poškodeného voči poisťovni, žalovanej podľa § 4 Zákona č. 381/2001 Z. z. Nárok predstavoval účelne vynaložené náklady na nutné užívanie náhradného motorového vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 9. 5. 2023 na vozidle TOYOTA Corolla, EČV: F.. Zmluvné strany sa dohodli, že postúpenie pohľadávky je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 829,07 €, ktorá zodpovedá faktúre č. 8272023 vystavenej Náhradným vozidlom, s.r.o., žalobcom ako prenajímateľom, postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla KIA Ceed MT, EČV: H.. Zároveň sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na náhradu nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom zmluvy započítajú, pričom spoločnosť Náhradné vozidlo, s.r.o. si bude uvedenú pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Listom zo dňa 3. 7. 2023 poškodená podľa § 526 Občianskeho zákonníka oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky. Poškodená teda úhradu nájomného považovala za škodu, na zaplatenie ktorej jej vznikol nárok z povinného zmluvného poistenia voči žalovanej v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) Zákona č. 381/2001 Z. z. a ktoré si mohol voči žalovanej ako poisťovateľovi uplatniť priamo. Na základe tohto zákona tak vznikol záväzkovo právny vzťah medzi poškodenou a poisťovateľom (žalovanou), kde na jednej strane vystupuje poisťovateľ ako subjekt povinný poskytnúť plnenie a poškodená ako subjekt oprávnený na prijatie takéhoto plnenia. Tento nárok (pohľadávka) je spôsobilý byť predmetom postúpenia v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. Ani samotná žalovaná nemala pochybnosť o platnosti postúpenia pohľadávky, čo vyplýva z jej správania sa, ktorá časť poistného plnenia z tejto poistnej udalosti žalobcovi zaplatila po ukončení poistného šetrenia dňa 18. 7. 2023, čo mal súd preukázané oznámením o poistnom plnení. Preto žalobca je aktívne vecne legitimovaný na jej uplatnenie. Tento právny názor vyslovil aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí v rozsudku sp. zn. 8Co/24/2020 zo dňa 27. 3. 2020. Otázkou aktívnej legitímácie sa zaoberali už sudy vyššieho stupňa, pričom aktívna vecná legitímácia žalobcu v obdobných súdnych prípadoch už bola súdnou praxou ustálená. Obranu žalovanej v tejto časti súd preto považoval za účelovú.

34. Žalovaná rozporovala účelnosť a nevyhnutnosť doby nájmu, nerozporovala výšku nájmu, ani dôvodnosť a výšku dojednania poplatku za pristavenie a odobratie vozidla.

35. Žalovaná tvrdila, že dĺžka trvania nájmu náhradného motorového vozidla bola neprimeraná. Tvrdila, že poškodenie motorového vozidla poškodeného nevyžadovalo trvanie opravy v dĺžke 17 dní, ale len v dĺžke 9 dní. Vychádzala pritom z dĺžky trvania opravy, vypočítanej kalkulačným programom, prihliadajúc k rozsahu poškodenia vozidla poškodenej, ako aj zo skutočnosti, že motorové vozidlo bolo schopné prevádzky. Uviedla, že oprava poškodeného vozidla v rozsahu 8 dní nie je nutná a účelná a ani vynaložené náklady za nájom náhradného vozidla zodpovedajúce 8 dňom nemožno považovať za nutné a účelné. Vozidlo bolo plne spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke. Nebol dôvod, aby nebolo vozidlo používané v čase, keď sa oprava reálne nevykonávala.

36. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že servis, v ktorom dala poškodená opraviť motorové vozidlo, je zmluvným servisom žalovanej, čo nebolo medzi stranami sporné. Z faktúry č. 23014006, ktorou bola vyúčtovaná oprava motorového vozidla TOYOTA Corolla, EČV: F., bolo preukázané, že boli vykonávané karosérske a lakýrnické práce v hodnote 939,14 €. Žalobca argumentoval tým, že na dĺžku trvania konkrétnej opravy motorového vozidla majú vplyv viaceré premenné, akými sú napríklad vyťaženosť servisu, počet zamestnancov. Súd sa stotožnil s uvedenou argumentáciou žalobcu a v tejto súvislosti poukazuje na to, že kalkulačný program na výpočet dĺžky trvania opravy vozidla uvedené

premenné (ani ďalšie, akými môže byť napr. doba dodania náhradných dielov v konkrétnom prípade) nezohľadňuje a vychádza len zo štandardných (obvyklých) podmienok. Aj z bežnej praxe je všeobecne známa skutočnosť, že pri oprave motorového vozidla je nevyhnutné vykonať najskôr demontáž niektorých častí, aby bolo možné presne zistiť celkový rozsah poškodenia a následne objednať náhradné diely. Až po doručení náhradných dielov je možné vykonať opravu poškodených častí, resp. ich výmenu. Taktiež z bežnej praxe je všeobecne známa skutočnosť, že lakovanie motorového vozidla si vyžaduje presné technologické postupy, ktoré sú časovo náročnejšie. Z listinných dôkazov teda bolo preukázané, že oprava si vyžadovala aj lakovanie motorového vozidla, čo malo vplyv na dĺžku opravy.

37. V prejednávanej veci neboli sporné predpoklady nároku zodpovednosti za škodu, t. j. vznik škody, protiprávnosť konania, zavinenie škodcu. Žalovaná rozporovala absenciu príčinnej súvislosti medzi škodou a škodovou udalosťou. Z vykonaného dokazovania bola preukázaná príčinná súvislosť medzi škodou a protiprávnym konaním, nakoľko pokiaľ by nedošlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo právneho predchodcu žalobcu, tento by nemal dôvod uzavrieť zmluvu o nájme náhradného vozidla a tieto náklady by neboli vznikli. Z prílohy k zmluve o nájme motorového vozidla, protokolu o prenájme náhradného vozidla bolo jednoznačne preukázané, že k odovzdaniu náhradného motorového vozidla došlo po dopravnej nehode dňa 9. 5. 2023, ktorú zavinil vodič, ktorý mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie u žalovanej.

38. Žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, preto vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalovaná rozporovala nárok žalobcu na úroky z omeškania. Podľa právneho názoru uvedeného v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 309/2020, podľa ktorého: „Ustanovenia ZoPZP chránia poisťovateľa pred tým, aby nemusel platiť úroky z omeškania v tom prípade, ak je nárok poškodeného dôvodný a jeho dôvodnosť je zistená v komunikácii, ktorú predpokladá § 11 ods. 6 ZoPZP. Ak by žalovaná poisťovňa postupovala tak, že by sťažovateľovi vyplatila jeho dôvodne uplatnené nároky v lehote troch mesiacov (§ 11 ods. 6 ZoPZP) a 15 dní (§ 11 ods. 7 ZoPZP) od ich uplatnenia si sťažovateľom, za túto dobu by nevznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania z jeho dôvodného nároku, keďže v tomto období žalovaná poisťovňa nebola v omeškaní, keďže vykonávala svoje oprávnenia podľa § 11 ods. 6 a 7 ZoPZP. Žalovaná poisťovňa však časť sťažovateľom uplatnenej škody nezaplatila. Preto sa vo vzťahu k sťažovateľovi dostala do omeškania. ... Poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. ... S tým úzko súvisí aj potreba zamyslieť (a neustále sa zamýšľať) nad dôsledkami, dopadmi (akéhokoľvek) výkladu, ktorý prijíma dovolací súd. Pokiaľ by skutočne poisťiteľ (terminológia Občianskeho zákonníka) či poisťovateľ (terminológia ZoPZP) prakticky nemal poskytnúť aj úroky z omeškania skôr ako po uplynutí 15 dní od právoplatnosti rozsudku (kedy by sa zjavne vyžadovalo iniciovanie ďalšieho súdneho konania, čo sa nejaví ako práve efektívne), potom sa poisťiteľovi jednoducho oplatí viac súdiť sa a odkladať okamih jeho plnenia (keď pri pokračujúcej devalvácii hodnota peňazí neustále klesá). Účelom ZoPZP je však zlepšiť postavenie poškodeného – veď aj na ten účel zákonodarca vykreeoval osobitný priamy žalovateľný nárok poškodeného voči poisťiteľovi (bez potreby žalovať aj škodcu). Toho si je vedomý aj dovolací súd, ktorý si uvedomuje, že je povinnosťou poisťiteľa prešetriť poistnú udalosť a poskytnúť plnenie.“

39. S prihliadnutím na vyslovený právny názor najvyššej súdnej autority, súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9,25 % ročne, ktorých výšku si žalobca uplatnil v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, z priznanej sumy 376,03 €, od 3. 8. 2023 do zaplatenia. Žalovaná bol povinná, v súlade so zákonným ustanovením § 11 ods. 7 zákona o PZP, poskytnúť poistné plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti. Ku skončeniu prešetrovania poistnej udalosti došlo dňa 18. 7. 2023, čo výslovne uviedla žalovaná v oznámení zo dňa 19. 7. 2023. Žalovaná preto bola povinná poskytnúť poistné plnenie do 2. 8. 2023 a dňom nasledujúcim, t. j. od 3. 8. 2023, sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania.

40. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.